

med at sige, at den Energi, Krigsbestyrelsen syntes at ville vise lige over for den bevilgende Myndighed, havde været heldigere anvendt af Krigsbestyrelsen lige over for dens Underordnede, skal jeg kun her i Dag tillade mig at henvise til mine Udtalelser i sidste Samling, da dette Forslag var under Behandling her i Thinget, og som gik ud paa, at jeg med velberaad nu ikke havde villet udøve noget Tryk paa Artilleriet. Jeg vilde lade det foretagne Forsøgene uforstyrret og efter sit bedste Skjøn; men saa snart der forelaa et Resultat fra Artilleriets Side, fandt jeg, det var min Pligt, strax at komme til Rigsdagen med Begjæring om, at bevilge det fornødne Beløb til en Anskaffelse, som har en saa overordentlig stor Betydning for Hæren og for Landets Forsvarsvæsen i det Hele. — Den ærede Ordfører for Udvalget dvælede nogle Diebliske ved den Henvendelse, Udvalget havde gjort til Krigsministeren, samt det Svar derpaa, som Krigsministeren havde afgivet, og som er omtalt i Udvalgets Betænkning Side 7—8. Jeg tror, at Krigsministeriet har svaret saa fuldstændig paa Udvalgets Spørgsmaal, som det var muligt for det at gjøre det. Det har været Gjenstand for nøie Undersøgelse, naar der noget andet Sted var Opfundelser under Forhandling, som kunde tyde paa, at man i en nær Tid kunde komme til et andet endnu bedre Styts end det, der er Gjenstand for denne Bevilling. Resultatet har været, at der Intet er, der tyder paa, at noget Saadant er Tilfældet; men med fuldkommen Sikkerhed at svare for, hvad der kan fremkomme, er jo umuligt. Jeg tror, at Rigsdagen ligesom Artilleriet maa bevolige sig med, at vi, naar vi faae det Feltstyts, som her er Gjenstand for Bevilling, ville faae et Feltstyts, som i det Mindste er jevnbyrdigt med andre Landes, og som kommer til at staa over de fleste. — Med Hensyn til de Udtalelser i Betænkningen, som findes Side 9—10, og de Udtalelser, Udvalgets ærede Ordfører knyttede dertil vedrørende Anvendelsen af det nu havende Feltstyts, naar man faar det nye Kruppske Bagladefeltstyts, kan jeg kun udtale, at det er helt naturligt, at Regjeringen ikke vil tænke paa at træffe nogen Anvendelse af dette Styts uden først at have forhandlet med Rigsdagen derom. Det er et saa værdifuldt og godt Feltstyts, og der vil findes en saa rig Anvendelse derfor til Landets Forsvar, at jeg ikke tror, nogen Krigsbestyrelse let vil falde paa i Udte at skride til en Afhændelse af dette Materiel. — Med Hensyn til Kontrakten om Leveringen af det nye Feltstyts med dertil hørende Projektiler og Ladninger, skal jeg udtale, at der om en Del af Leverancen er afsluttet en Kontrakt, som i sine væsentligste Grundtræk maa opretholdes; men derimod er man ikke bunden med Hensyn til en anden Del af Leverancen, nemlig den Del af den, som er Gjenstand for Behandling i Bilag III. Det er selvfølgelig, at Regjeringen ved Afslutningen af den endelige

Kontrakt vil søge at faae denne affattet saa gunstigt for Regjeringen som muligt, og at den navnlig vil søge at sikre sig en saadan Kontrol og et saadant betimeligt Tilsyn med Leverancen, at der ikke skal paasføres Staten noget Tab; derom tror jeg ikke, jeg behøver at bemærke videre. Hvad Projektilerne angaaer har det staaet for Artilleriet og Krigsministeriet som det Udfeligste, at man kunde faae dem tilveiebragte ved Leverance her i Landet. Jeg har ved Forhandlingerne med Udvalget meddelt Oplysninger i saa Henseende, som jeg ikke finder det rigtigt videre at omtale her i Dag i Salen; men jeg skal kun tilføje, at det er fuldkommen rigtigt, saaledes som omtalt af den meget ærede Ordfører, at her er leveret Granatprojektiler fra et Jernstøberi i Danmark, som have været fuldt tilfredsstillende, ja de have endog, som den ærede Ordfører omtalte, ved Forsøg paa Forladedanonerne vist sig at staa over de andre Projektiler, man har faaet leverede. Derfor det kan lykkes at faae Leverancen af disse Projektiler afsluttet, saaledes som det ærede Udvalg udtaler i Betænkningen, lige saa billigt og ligesaa godt her hjemme, vil det selvfølgelig ske; i ethvert Fald tror jeg, det er Pligt for Krigsbestyrelsen at søge at træffe saadanne Foranstaltninger, at man kan sikre sig, at i det Mindste Supplering af det engang anskaffede Materiel kan ske ved Fabrikation herhjemme. Det Samme gjælder Anskaffelsen af Krudt, som staa omtalt i Betænkningen paa samme Side, men som ikke blev gjort til Gjenstand for nogen Udtalelse fra den ærede Ordførers Side. Der vil saa hurtigt som muligt blive anstillet de fornødne Forsøg, og der vil blive gjort, hvad der kan gøres, for at vor egen Krudtfabrik kan blive sat i Stand til at levere i det Mindste en Del af det Krudt, der hører med til den første Anskaffelse. Jeg tror saaledes, at jeg har omtalt de Udtalelser, som den meget ærede Ordfører fremkom med, og de enkelte Punkter i Betænkningen, som kunde give mig Anledning til Omtale.

Fermansen: Da Sagen om Anskaffelse af nyt Feltstyts til Hæren forelaa her i Slutningen af forrige Samling, hørte jeg — som bekendt — til de Medlemmer, der troede, at vi allerede den Gang burde have gaaet til at fremme denne Sag. Den overordentlige Vigtighed for vor Hær, som Anskaffelsen af dette Vaaben havde, forekom mig, saa indlysende, at vi vel kunde have set bort fra det mindre formelt Rigtige i, at Sagen var fremkommen paa et saa sent Tidspunkt, som Tilfældet var. Den Tanke, at Sagen kunde blive skudt ud til en ubestemt Fremtid, hvilket umægtelig vilde have været Tilfældet, hvis det havde spiet sig saa, at Rigsdagen først var bleven sammenkaldt til Efteraaret, forekom mig at medføre et saa haardt Ansvar for Folkethinget, at jeg ikke troede at tørde paatage mig nogen Del af Ansvar det derfor. Den Kjendsgjerning, at det omhandlede